

Koreli Şair Gim So Vol'ün Edebi Kişiliği ve Şiirleri*

Hatice KÖROĞLU TÜRKÖZÜ**

Öz

Gim So Vol, 1920'li yıllarda Kore Edebiyat dünyasında şiirleri ile varlığını göstermiş bir şairdir. Genel olarak batı tarzı şiirler yazmıştır. Batı tarzı şiirler yazmasına rağmen şiirlerinde geleneksel şiir tarzı olan Minyo(민요)'nun izlerini görmek mümkündür. Şair, eski ile yeninin güzel bir uyumunu sağlayarak Kore modern şiir dünyasına bambaşka bir boyut kazandırmıştır.

Gim So Vol'ün şiirlerine baktığımızda ana tema olarak hüznün, ayrılık, terk edilmişlik, çaresizlik, güçsüzlük karşımıza çıkar. Bu temalar hem şairin kendi duyguları hem de Japon sömürgeciliği altındaki Kore halkının ortak duygularını yansıtır.

1910 yılında başlayan Japon sömürgeciliği 1920'li yıllara gelindiğinde Kore toplumunda somut bir şekilde hissedilmeye başlandığı için sömürülen Kore halkının ıstırapı daha da yoğunlaştı. Dolayısıyla, önemli bir kayıp anlayışı, bu dönemin Kore şiirinde yer aldı. Bu kayıp anlayışı dönem şiirlerinde iki şekilde "Memleket" ve "Sevgili" kaybı olarak dile getirilmiştir. Her iki kayıp metaforu Gim So Vol'ün şiirlerinin temelini oluşturur. Şiirlerindeki bu yapı dönem Kore'sinin ulusal kimlik kaybindan oluşan acıları da somutlaştırır.

1920'li yıllar sömürgecilik ve baskıların olduğu bir dönem olmasına rağmen Kore Edebiyatının şiir sahasında fazlasıyla eser verilmiştir. Bu dönemde birçok şiir dergileri yayınlanarak Kore Edebiyat dünyası aktif hale getirilmeye çalışılmıştır.

Gim So Vol'ün şiirleri bu güne kadar başta İngilizce, Fransızca, Rusça Almanca olmak üzere pek çok dile çevrilmiştir. 2005 yılında Agora yayınevi tarafından derleme şiir kitabı olarak "Açelya Çiçeği" başlığı ile Türk okurlarla buluşmuştur.

Çalışmanın birinci bölümünde şairin faaliyet gösterdiği dönem ele alınmıştır. İkinci bölümde şairin hayatı ve eğitim yıllarına, üçüncü bölümde şairin edebi kişiliğine ve dördüncü bölümde ise eserlerine değinilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Gim So Vol, Modern Kore Şiiri, Modern Kore Edebiyatı, Minyo.

---

* Bu makale, 1999 yılında Ankara Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü'ne sunulan *Şair Gim So-Vol'un Hayatı, Edebi Kişiliği, Kore Edebiyatına Katkısı ve Şiirleri* başlıklı yüksek lisans tezinden üretilmiştir.

** Dr. Öğr. Üyesi, Erciyes Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Kore Dili ve Edebiyatı Bölümü, hkore@erciyes.edu.tr

Geliş Tarihi - Received: 19.01.2018

Kabul Tarihi - Accepted: 23.02.2018

Korean Poet Kim So Wol's Literary Individuality and Poems

Abstract

Gim So Vol is a poet who showed himself in the Korean literature world in 1920's years. He wrote western-style poems. Despite writing western-style poems, it is possible to see Minyo (folk song) traces, which are traditional poetry styles in his poems. The poet has provided a totally different dimension to the modern poetry world of Korea by providing a harmony between old and new.

When we look So Vol's poetry, the main theme is sadness, separation, abandonment, despair, weakness. These themes reflect both the poet's own feelings and the common feelings of the Korean people under Japanese colonialism.

Japanese colonialism, which began in Korea in 1910, began to feel tangible in the Korean society when it came to the 1920s, and the suffering of the Koreans exploited became more intense. Therefore, an important sense of loss was involved in Korean poetry of this period. This understanding of loss has been expressed in two ways in poems of period poems as the loss of "country" and "love". Both lost metamorphoses form the basis of So Vol's poems. This structure of poetry embodies the pain of Korea's loss of national identity.

Although the 1920s were a time when colonialism and oppression existed, many poetry magazines were published during this period.

In the first part of the work, the turning point of the poet has been mentioned. In the second part, the poet's life and education years, in the third part the poet's literary person and in the fourth part his works are mentioned.

Key Words: Gim So Vol, Modern Korean Poetry, Modern Korean Literature, Minyo.

Giriş

Gim So Vol 1920'li yıllarda Kore Edebiyat dünyasında Batı tarzı yazdığı şiirlerle kendini tüm Kore'ye kabul ettirmiş bir şairdir. Batı tarzı şiirler yazmasına rağmen şiirlerinde geleneksel şiir tarzı olan Minyo(민요)'nun izlerini görmek mümkündür. Gim So Vol eski ile yeninin, geleneksellikle modernliğin tam uyumunu sağlayarak Kore modern şiir dünyasına bambaşka bir boyut kazandırmıştır. Gim So Vol'ün şiirlerine baktığımızda ana tema olarak hüznün, ayrılık, terk edilmişlik, çaresizlik, güçsüzlük karşımıza çıkar. Bu temalar hem şairin kendi duyguları hem de Japon sömürgeciliği altındaki Kore halkının ortak duygularını yansıtır.

Kore'de 1910 yılında başlayan Japon sömürgeciliği 1920'li yıllara gelindiğinde daha da şiddetlendi ve Kore toplumunun ıstırapı daha da yoğunlaştı. Toplumunu derinden etkileyen bu olumsuz değişiklikler dönem

edebiyatına yansımıştır. Örneğin dönem şiiirlerinde kayıp anlayışı, bu dönemin Kore şiiirinde yer aldı. Bu kayıp anlayışı şiiirlerde iki şekilde “Memleket” ve “Sevgili” kaybı olarak dile getirilmiştir. Çalışmanın konusu olan Gim So Vol de iki kayıp metaforunu şiiirlerinin temeline oturtmuştur.

Gim SoVol’un şiiirlerinde ana tema olan hüüzün ve hayali sevgili yani Nim (nim)¹’den yola çıkarak terk edilme acısı içinde olan zayıf karakterli geleneksel Kore halkının duygularını, yaşamın zorluğunu, yoksulluğun acılarını bir kadına ithaf ediyormuşçasına anlatır. Gim So Vol’un şiiirlerinde yer alan Yar-sevgili (Nim) kavramının iki anlamı vardır. Şiiirlerini okuyan bir vatansever ise şiiirdeki Nim’i Kore olarak, eğer bu şiiirleri okuyan bir âşık ise ‘Nim’i sevgili olarak düşünebilir. Ayrıca Gim So Vol’un şiiirlerinde yer alan kayıp metaforunda hasret kalınmışlık söz konusudur.

Çalışmada ilk önce şairin faaliyet gösterdiği 1920’li yıllarda, Kore Edebiyatında yaşanan gelişmeler ele alınacaktır.

1920’li Yıllarda Kore Edebiyatı

Çalışmamızın konusu olan Gim So Vol’un aktif olarak faaliyet gösterdiği 1920’li yıllar Kore Edebiyatı hakkında genel bir tanımlamaya geçmeden önce bu dönem öncesi edebiyat hakkında bilgi vermenin şairi ve dönemi anlama bağlamında faydalı olacağı düşünülmüştür.

Kore toplumunda modernleşme çabaları 1894 yılında gerçekleşen Gabo(갑오) Reformu ile başladı. Gabo Reformu Kore’nin kendi isteği ile gerçekleştirdiği bir reform değil dış güçlerin etkisiyle gerçekleşen bir reformdur. Bu reformla birlikte siyasi, askeri, sosyal alanlarda birçok yenilik ve değişim olmuştur. Gabo Reformuyla birlikte başlayan “bu yeni döneme “Aydınlanma Dönemi” denir. 1876 yılından 1910 yılına kadar sürmüştür.”(Lee, 2002: 105) Bu reformun getirdiği yenilikler toplumun tüm alanlarına hızlı ve etkili bir şekilde nüfuz etmiştir. Dolayısıyla edebiyat alanı da bu değişikliklerden etkilenmiştir. Bu etkilenme “Yeni Edebiyat (Şinmunhag - 신문학)” adında yeni bir dönemin başlamasına vesile olmuştur. “Yeni Edebiyat” dönemi ile birlikte Batı eğilimleri ve akımları Kore edebiyatında da uygulanmaya çalışılmıştır. Kore Edebiyatında bu dönemde yazıda dil birliği sağlanmasının yanı sıra tema farklılığı ve çeşitliliği de göze çarpmaktadır. Sınıf sisteminin kaldırılması, flört etmek ve aşk evlilikleri, yeni medeniyetin kabulü, yeni eğitim sistemi ve kadınların eğitime dâhil edilmesi, dul kadınların yeniden evlenebilmesi vs. konuları yazarlar eserlerinde işlemişlerdir. Ancak 1910 yılında Japonların Kore’yi

---

¹ Kore halkı kalbinde hep hüüzün duygusunu taşır. Bu hüüzün duygusunun kaynağı yıllarca süren işgalin verdiği acı, yoksulluk ve zorluktur. Sevgili, yar anlamına gelen Nim, sömürgecilik döneminde şiiirlerde ülke anlamında kullanılan bir metafor olarak kullanılmıştır.

ilhak etmesi sonucunda Kore halkının modernleşme ve aydınlanma çabaları bir müddet askıya alınmak zorunda kalmıştır.

1910'daki Japon ilhaki sebebiyle “1910 ve 1919 yılları arasındaki dönem, Koreli edebiyatçılar tarafından “Karanlık Dönem(Amhıkgi-암흑기)” olarak adlandırılır(Lee, 2002: 110). Japon hükümeti, Kore toplumunun her bir alanında baskıcı kontrol uygulayarak sömürü gerçeğini, politika ve ekonomiden başlamak üzere toplumun ve kültürün her bir yönünde hissettirmiştir.

Kore toplumu, Japonların sömürü politikasına karşı 1919 yılında Kore kaynaklarında ‘Samil Undong(3.1 운동)’² olarak geçen 1 Mart Bağımsızlık Hareketi adlı ulusal direniş hareketi gerçekleştirdi. Böyle bir direniş, toplumun ortak milli birlik ve beraberlik duyguları ile hareket etmesini amaçlayan bir edebiyatın oluşmasını sağladı. Ancak 1 Mart Bağımsızlık Hareketi'nin etkileri toplumda ve edebiyat alanında kısa soluklu oldu. Japonlar, sansür ve hapis gibi baskıcı unsurlarla edebiyatçıların özgürce yayın yapmasını engellediler. Bu engelleme sonucunda da dönemin edebiyatçıları toplum gerçeklerinden uzak ya da dolaylı anlatımlarla göndermelerde bulunarak bir nevi kaçış edebiyatına yönelmiş yapmış ve sanat için sanat anlayışını benimsemek zorunda kalmışlardır.

Bu dönemin bir başka özelliği de KAPF denilen edebiyat topluluğunun varlığıdır. Yukarıda da bahsedildiği üzere Japonlar, Koreli aydınları dönem gerçeklerine dair halkı bilinçlendirmekten her ne kadar mahrum bırakmaya çalışmış olsalar da dönemin vatansever ve realist aydınları toplum gerçeklerini gözler önüne serme adına bir takım girişimlerde bulunmuşlardır. Bu girişimlerden biri de edebiyat camiasında KAPF denilen bir topluluğun ortaya çıkmasıdır. Sınıf özgürlüğünün sağlanması amacıyla 1925'te kurulan ve açılımı Koreli Sanatçılar Proleter Federasyonu olan KAPF, sosyalist gerçekçiliği gözler önüne sermek, sınıf

---

² 1 Mart 1919'da Japon sömürge yönetimine direnmek için Kore milletinin direniş ruhunu temsil eden ayaklanma gerçekleşmiştir. 1 Mart hareketiyle birlikte her ne kadar ulusal bağımsızlık elde etme hayalleri gerçekleşemese de istilacı güçlerin kimliğini açıkça tanıma fırsatı sağladı ve ulusal benliklerinin farkına varmalarını sağlayan manevi bir temel oluşturdu. Özellikle 1 Mart hareketi ile sömürü durumundaki ulusal hareketi ilerletecek(geliştirecek) yeni yöntemler bulmak mümkündür. 1 Mart hareketinden sonra Koreli edebiyatçılar Japonya'nın özel gazeteler ve dergiler üzerine kurulu politikasını eleştiriyor ve ulusal bilinci uyandırmak için çeşitli aydınlanma kampanyaları geliştiriyordu. Bu aydınlanma hareketi çeşitli ulusal toplum hareketi grupları aracılığıyla tüm ülkeye yayılmış ve Kore ulusal kültürünün yeniden algılanmasını sağlamıştır. Sonuç olarak toplumda Japon sömürgeciliğine karşı çeşitli anti sömürgecilik söylemleri oluşmaya başladı. Japon sömürü politikası, Korelilerin kendi geleneklerini ve milli varlığının meşru bilincini inkâr etmeleri yönünde ilerlemesine rağmen, Kore halkı kendi kendilerini bilinçlenmeleri sağlamak ve ulusal varlıklarını oluşturmak için Japonya'ya karşı durmuşlardır. Bu nedenle ulusal gerçekliği tanıyıp ulusal kültürün oluşması için Japon sömürge yönetimi mantığını reddetmişlerdir. (<http://ko.kliterature.wikidok.net/wp-d/57a96137582734cf0f4103a1/View19/01/2018>)

bilincini arttırmak ve işçi sınıfının durumunu ortaya koymak için dönemin realist edebiyatçıları tarafından kurulmuştur. KAPF aracılığıyla bir nevi sınıf edebiyatı yapılmıştır. KAPF üyesi edebiyatçıları sömürge gerçeğini ve o dönem Kore toplumunun halini eserlerinde yansıtmaya başladıklarında, Japonların sansür uygulamaları ile karşılaştılar ve 1935 yılında Japonlar KAPF'ı kapatmıştır.

1920'li yıllardan itibaren Kore Edebiyatında daha da hissedilir olan Batı Edebiyatı etkisi yeni eğilimlerin oluşmasında etkili olmuştur. Ancak Batı Edebiyatı ile etkileşim doğrudan değil batıyı daha önceden tanımış olan Japonların aracılığı ile sağlanıyordu. Dönemin Koreli aydınları eğitimlerini Japonya'da aldıkları için Japonların kabul ettiği Batı medeniyetini onlardan öğreniyorlardı. Bu nedenle doğrudan alınmayıp dolaylı yoldan Kore'ye giren batı etkilerinin gerçek anlamıyla Kore Edebiyatına nüfuz ettiği söylenemez. Dolaylı yoldan giren batı etkilerini kimi Koreli aydınlar 'sakat gelişim' olarak nitelendirmektedir.

1920'li yıllarda edebiyat alanında realizm ve romantizm akımları ağırlıkta idi. 1 Mart Bağımsızlık Hareketi'nin ardından hüznü ve duygusal imgelerin yer aldığı şiirler çokça yazılmıştır.

1920'li yıllar sömürgecilik ve baskıların olduğu bir dönem olmasına rağmen Kore Edebiyatının şiir sahasında birçok eser verilmiştir. Bu dönemde 1919 yılında yayım hayatına başlayan "*Yaratma (Çangco - 창조)*" başta olmak üzere 1920 yılında yayım hayatına başlayan ilk şiir dergisi "*Harabe(Peho - 폐허)*", 1921 yılında yayımlanan "*Gül Köyü(Cangmiçon - 장미촌)*", 1922 yılında yayımlanan "*Beyaz Akış(Begco - 백조)*", 1923 yılında yayımlanan "*Altın Yıldız(Gimsonğ - 금성)*", 1924'te yayım faaliyetine başlayan "*Ebediyet(Yongde - 영대)*" gibi şiir ağırlıklı edebiyat dergilerinin yayımlanması ile birlikte Kore edebiyatının şiir sahasında bir canlanma görülmüştür. Kısacası bu dönem şiir alanında hasat dönemi olmuştur. Bahsi geçen bu dergilerin misyonları da farklı idi. Bahsedilen bir kaç derginin özelliklerinden bahsetmek gerekirse;

"*Yaratma*" 1 Şubat 1919-20 Mayıs 1921 tarihleri arasında faaliyet gösteren edebi bir dergidir. Bu dergiyi Japonya'ya eğitime giden Gim Dong İn(김동인, 1900~1951), Cu Yo Han(주요한, 1900~1979), Con Yong Teg(전영택, 1894~1968) birlikte Tokyo'da yayımlamıştır. Derginin 2. sayısından itibaren İ Goanğ Su(이광수, 1892~1950), 3. sayısından itibaren Bag Sog Yun(박석윤, 1898~1950), 8. sayısından itibaren Gim Goan Ho(김관호, 1890~1959), 9. sayısından itibaren İm No Vol(임노월) katılmıştır. 20 Mayıs 1921 tarihinde kapatılıncaya kadar 70 şiir, 21 roman

tefrikası, 16 eleştiri, 4 tiyatro oyunu, 49 çeviri şiir çalışması yayımlanmıştır. Toplum gerçeklerini yansıtan realist görüşe sahip yazarların oluşturduğu bir dergidir.

“*Harabe*” dergisi Temmuz 1920-Ocak 1921 yılları arasında yayımlanmış edebi bir dergidir. Üyeleri arasında Gim Og, Nam Guŋ Byog(남궁벽, 1894~1921), Hoanğ Sog U(황석우, 1895~1961), Byon Yong Ro(변영로, 1898~1961) gibi şairler yer alır. Yazar olarak da Yom Saŋ Sob(염상섭, 1897~1963), İ İg Saŋğ(이익상, 1895~1935), Min Te Von(민태원, 1894~1935) dergide yazılar yayımlamıştır. Kadın yazar ve şairlerden Na Hye Seog(나혜석, 1896~1948), Gim Von Cu (김원주, 1896~1971) da bu derginin üyeleri arasında faaliyet göstermiştir. Toplamda 2 kez yayımlanmıştır. Bu dergi 1920’li yıllarda şiir sahasına hükmeden “nihilist” şairlerin aktif faaliyet sahasıydı. Bu dergi misyonunu Alman şair Schiller’in “Eskiler yol olup şiir dönemi değişti, benim ömrüm ise yıkıntıdan çıktı.” dediği şiirinden esinlenerek belirlemiş ve Harabe ismini kullanmıştır.

“*Gül Köyü*” dergisi 24 Mayıs 1921 yılında yayımlanan romantizm akımına bağlı şairlerin toplandığı Kore’nin şiir dergisidir. Ardından çıkacak olan Beyaz Akış dergisine ilham vermiştir. Hoanğ Sog U, Byon Yong Ro, Bag Cong Hoa, No Ca Yong gibi edebiyatçılar derginin üyesi idiler.

“*Beyaz Akış*” dergisi Ocak 1922 - Eylül 1923 yılları arasında faaliyet göstermiştir. Toplamda 5 sayı yayımlamıştır. Bak Cong Hoa(박종화, 1901~1981), Hong Sa Yongğ(홍사용, 1900~1947), Na Do Hyangğ(나도향, 1902~1926), Bak Yongğ Hi(박영희, 1901~?)’nin ortaklaşa çıkardığı bir dergidir. Şiir ağırlıklı bir dergidir. Birçok şairin üye olduğu bu dergide Gim So Vol’de birçok şiirini yayımlamıştır. Bu dergi öncesinde kurulan ‘*Gül Köyü*’ dergisi de romantizm kokan bir dergi idi. Ancak burada faaliyet gösteren şairler ‘*Gül Köyü*’nün romantizm tomurcuklarını bu dergide yeşerttiler. Dolayısıyla Kore Edebiyatında romantizmin tohumları ‘*Gül Köyü*’ dergisinde atılmış ve ‘*Beyaz Akış*’ dergisinde hayat bulmuştur.

“*Ebediyet*” dergisi ise 1924–1925 yılları arasında faaliyet göstermiş toplamda 5 sayı yayımlanmış edebi dergidir. Gim Goan Ho, Gim Dongğ İn, Gim Og, İ Goanğ Su, Con Yongğ Teg gibi edebiyatçılar derginin üyesi idiler. Bu kişiler ilk edebi dergi olan “*Yaratma*” dergisinde faaliyet göstermişlerdir. Dolayısıyla “*Yaratma*” dergisinin bir devamı olarak da görmek mümkündür. Gim So Vol de daha sonra bu dergiye katılarak derginin üyeleri arasında yer alıp şiirlerini yayımlamıştır.

So Vol, Gim Og’un tavsiyesi üzerine şair Cu Yo Han(주요한, 1900~1979), yazar ve şair Gim Dongğ İn(김동인, 1900~1951) gibi dönemin

nl şairlerinin katıldığı ‘‘Ebediyet’’ dergisine 1924 yılında ye oldu. Ancak So Vol’un içine kapanık oluşu ve melankolik ruh hali nedeniyle dergidekilerle pek uyum sağlayamadı. O dönemde sadece yakın arkadaşı olan yazar Na Do Hyang ve ğretmeni olan Gim Og ile anlaıyordu. (Kimhanho, 2000: 35)

Bu dönem edebiyatında Gim So Vol’un yanı sıra aynı zamanda bir Budist kei olan Han Yong Un (HanYongun, 1879~1944), ilk kadın yazarlardan Na Hye Seog (Nahyesik, 1896~1948) ve Gim Myong Sun (KimMyongsun, 1896~1951) gibi şair ve yazarlar bu dönemde faaliyet göstermişlerdir.

Bu dönem şairlerinin ayrı ayrı özellikleri olmasına rağmen hemen hemen hepsinin ortak zellikleri Kore’nin karanlık ve gerçek durumu hakkında romantik ya da sembolik unsurlarla üzüntülerini yansıtma larıdır.

Dönem şiirlerine genel olarak baktığımızda sömürgecilik gerçeğinin doğası gereği ve de 1919 yılında gerçekleşen 1 Mart Bağımsızlık Hareketi’nin başarısızlığının bir sonucu olarak eserlerde mağlubiyet, romantizm, yozlaşma ve kadın gibi temalar ilenmitir. Dönem gerçeği, sansür dolayısıyla şiirlerde bu konular metafor kullanılarak ifade edilmiştir.

Örneğin 1926 yılında ‘‘Uygarlığın afağı(Gebyog-개벽)’’ adlı dergide İ Saņę Hoa’nın(이상화, 1901~1943) ‘‘alınan Kirlara da Bahar Gelir Mi? (Beatgin Diledo Bomın Onınga-애앗긴 들에도 봄은 오는가)’’ adlı şiir bunun en güzel örneğidir. Vatanın yitiriliinden dolayı Kore halkının içinde bulunduğu zor durumu anlatan şiirde ‘‘alınan kırlar’’ ve ‘‘bahar’’ zıtlık içerisinde verilmiştir. ‘‘alınan kırlar’’ metaforu ile şair vatanın yitiriliini ‘‘Bahar’’ metaforu ile de vatanın bağımsızlığına duyulan arzuyu dile getirmiştir. Şair iirin başlığını bir soru cümlesi olarak belirlemiştir. Burada şairin baharı beklediğini ancak o günün şartlarıyla baharın gelme ihtimalinin zorluğunu dnmesinden dolayıdır.

1920’li yıllar şiir akımında göze çarpan tema ‘sevgili-yr(Nim, 님) içerikli iirlerdir. Özellikle Gim So Vol ile Han Yong Un iirlerinde, ‘sevgili-yr’ kavramını dile getirmiştir. Her iki şair sevgiliye olan zlem konusunu eserlerinde ileyerek kendi dönemlerini anlatmıştır. Ancak her biri sorunları dile getirme konusunda farklı bir üslup sergilemiştir. ‘‘Han Yong Un’un şiirlerinde sevgili, o an için yanında olmasa bile bir gün mutlaka dönecektir. Gim So Vol’un şiirlerinde ise, sevgili terk edip gitmiştir. Sevgilinin dönmeme olasılığı yüksektir. (Köroğlu Hatice, 2017: 71)

Gim So Vol’un Hayatı ve Eğitim Dönemi

07.09.1902 tarihinde Kuzey Pyonğan Bölgesi(평안북도) Goagsan (곽산)'da doğan şairin gerçek adı Gim Cong Şig(김정식)'dir. Babasının adı Gim Song Gun(김성군) annesinin adı Canğ Gyonğ Sug(잔경숙)'dur. İn Co (인저) adında bir de kız kardeşi vardır. So Vol³ iki yaşında iken babası, Congcu (정주) ve Goagsan (곽산) arasındaki demir yolunu işgal eden Japon askerlerinin zulmüne uğrayarak akıl hastası oldu. Bu nedenle onu, madenci olan dedesi büyüttü. “So Vol’ün iki amcası ve üç halası vardı. So Vol’ün fikir dünyasını etkileyen akrabaları da vardı. Büyük halasının eşi Gim Şi Çam, küçük amcası Gim İn Do ve büyük amcasının eşi Gye Hi Yonğ bunlardan bir kaçıdır. Gim Çi Sam batı tarzı eğitim almış bir Hıristiyan misyoneri idi. Cincu’daki Namsan okulunda ders de vermiştir. Amcası Gim İn Do Coson Demokratik Partisi üyesi idi. Bu kişiler Japon sömürgeciliği döneminde So Vol’e vatan sevgisini aşıl原因an akrabaları idi.”(김한호, 2000: 21)

So Vol’ün yaşadığı yer batı bilimlerini kabul ederek yeni kültür ile birlikte Hıristiyanlığı kabul eden ve Kore tarihinde yer etmiş önemli şahısları yetiştiren bir yer olarak bilinmektedir. Japon Sömürgeciliğine karşı protestolarda yer alan An Çanğ Ho(안창호, 1878~1938), Bağımsızlık Hareketi aktivisti ve siyasetçi Co Man Şig(조만식, 1883~1950), eğitimci İ Sınğ Hun(이승훈, 1864~1930), yazar İ Goanğ Su(이광수, 1892~1950), şair Gim Og(김억, 1895~?)⁴, Gim So Vol ile aynı yerde yetişmiş önemli şahsiyetlerdi.

So Vol, 1915 yılında Namsan Okulundan mezun olduktan sonra aynı yıl Nisan ayında Osan(오산) Ortaokuluna kayıt yaptırmıştır. So Vol’ün de eğitim gördüğü Osan Ortaokulunu “Gimi Bağımsızlık Mücadelesi”⁵nde aktif rol oynayan İ Sınğ Hun kurmuştur. Bu okul geleneksel ruha sahip bir okul olmakla birlikte bağımsızlık mücadelecileri ve liderler yetiştirmiştir. So Vol bu okulda önemli şahsiyetlerle karşılaşmış ve onlardan vatan sevgisi konusunda büyük ölçüde etkilenmiştir. So Vol, Osan’da okurken İ Sınğ

---

³ İngilizce kaynaklarda şairin adı So Wol KIM olarak geçmektedir. Çalışmada özel isimler Türkçe transkripsiyona uygun şekilde yazılmıştır.

⁴ 1895 yılında doğan ancak ölüm tarihi bilinmeyen Koreli şairdir. Batı şiirlerini özellikle Fransızcadan çevirdiği şiirleri ile tanınır. Batı eğilimi olan sembolizmi tanıtmış ve şiirlerinde ilk kullananlardan biridir.

⁵ 1 Mart 1919’da tüm ülke çapında Japon sömürgeciliğine karşı yapılan mitingin Cincu(진주) ‘daki mitinge verilen ad.

Hun'dan da eğitim almıştır. Okul müdürü Co Man Şig, öğretmenleri ise İ Don Hoa(이돈화)⁶ ve Gim Og'du.

So Vol öğrencilik yıllarında şair Gim Og'dan etkilenerek şiir yazmaya başlar ve daha sonra bu yeteneğini geliştirir. Ortaokulda iken 1 Mart Hareketi baş gösterince So Vol okulunu yarıda bırakmak zorunda kaldı. 1921 yılında Bece(배재) Lisesine kayıt olarak eğitimine devam etti ve 1923 yılında mezun oldu. Bece'de okurken tekrar şiir yazmaya başladı ve öğretmenlerinin takdirini kazandı.

1923 yılında Bece'den mezun olduktan sonra aynı yıl Japonya'ya giderek Tokyo Ticaret Fakültesine girdi ancak Japonya'da gerçekleşen büyük deprem nedeniyle ülkesine geri dönmek zorunda kaldı. Tekrar Japonya'ya eğitim için gitmek istedi ancak dedesi ve annesinin engeli ile karşılaşınca Japonya'daki eğitim hayali son buldu. Okuma fırsatı bulamayan So Vol kendini şiire ve içkiye verdi.

Gim So Vol 1916 yılında memleketlisi Hıng Myong Hi(홍명희)'nin kızı Sang(상) ile evlendi. So Vol'ün evliliğinden dört oğlan ve iki kız olmak üzere altı çocuğu bulunmaktadır. Gim So Vol eğitim için Japonya'ya gidemeyince dedesinin mesleği olan madencilığe başladı. Bu arada şiir çalışmalarına devam ediyor ve çeşitli edebiyat dergilerinde şiirleri yayımlanıyordu.

So Vol madencilik işinde pek başarılı olamayınca ekonomik durumu iyice bozuldu. Bunun üzerine eşinin ailesinin yanına Gusong(구성)'a giderek *Donğ A(동아일보)* günlük gazetesinin şubesinde yaklaşık on yıl idareci olarak çalıştı. Ancak bu işte de başarısız olduğu için tüm varını yoğunu kaybetti. Bu olaylar sonucunda da şair bunalıma girmiş ve 23 Aralık 1934 tarihinde memleketinde aşırı dozda uyuşturucu alarak intihar etmiştir.

28 Aralık 1934 tarihinde şairin ölümü üzerine dönemin gazetelerinden *Donğ A Günlük Gazetesinde* şöyle bir yazı yayımlanmıştır:

“Minyo Şairi Gim So Vol aramızdan ayrıldı. Otuz üç yaşına kadar küçük bir mahallede yaşayan So Vol asıl adıyla Gim Cong Şig, Aralık 24'ünde öğleden önce sekiz sıralarında beklenmedik şekilde otuz üç yaşında hayata gözlerini yumdu. Bece Lisesinden mezun olduktan sonra üniversitede İngiliz Dili ve Edebiyatını okuyan şair, Minyo tarzı eserler yazmaya ve araştırmalar yapmaya kendini adanmıştı. Şairin son nefesine kadar kendini yazmaya verdiği söylenmektedir.”

---

⁶ 1884-1950 yılları arasında yaşamış Çendoizm düşünürü. Chondogyo(천도교) olarak da geçen 20 yüzyılda ortaya çıkmış Kore kökenli dini harekettir. 19. yüzyılda Konfüçyüs inancı kökenli ve batı etkisine karşı protestolar gerçekleştiren Donghag köylü hareketinin zamanla biçim değiştirerek bir inanç haline gelmesidir. Çendoizm inancı Taoizm, Budizm gibi geleneksel inançların unsurlarını da içinde barındırır.

Gim So Vol'ün ölüm günü ile ilgili spekülasyonlar mevcuttur. Bazı kaynaklarda intihar ettiği gün 23 Aralık bazı kaynaklarda ise 24 Aralık olarak geçmektedir. Ancak yengesi Gye Hi Yong başta olmak üzere birçok akrabası ölüm günü olarak 23 Aralık'ın doğru olduğunu belirtmektedir (김한호, 2000: 42).

So Vol'ün ölümünden bir yıl sonra 28 Aralık 1935 yılında, Seul'deki Congno semtinde Gim Og, İ Goang Su, Bag Cong Hoa, Gim Dong İn gibi kişilerin organizasyonu ile Gim So Vol'ü anma töreni gerçekleştirildi. Daha sonra Gim Og 1939 yılında So Vol'ün şiirlerinden seçmeler yaparak “So Vol Şiir Derlemesi” adı altında bir şiir kitabı yayımlamıştır.

1968 yılının Mart ayında Kore Günlük Gazeteler birliği desteği ile Seul'deki Nam Dağı(남산)'na So Vol'ün büstü dikilmiştir. Bu büste şairin “Sanyuhoa” adlı şiiri de yer almaktadır (김한호, 2000: 43).

So Vol edebiyat dünyasında kısa süren bir faaliyet dönemi geçirmesine rağmen değerli katkılarından dolayı onun adına şiir yarışmaları düzenlenmiştir ve bu şiir yarışmaları günümüzde de devam etmektedir.

Gim So Vol'ün Edebi Kişiliği

Öğrencilik yıllarında öğretmeni olan ve aynı zamanda dönemin önde gelen edebiyatçıları arasında yer alan Gim Og ve İ Don Hoa'nın Gim So Vol'ün edebiyat dünyasına atılmasına katkıları ve destekleri büyük olmuştur. Özellikle Gim Og, So Vol'e geniş ufuklar açmakla kalmamış onun şiire yönelmesini sağlayarak şiirlerinin edebi dergilerde yayımlanmasını sağlamıştır.

Gim So Vol'e edebiyat dünyasında yeni ufuklar açan Gim Og, 1918 yılında “*Teso Edebiyat Haberleri(Tesomunye Şinbo- 태서문예신보)*” gazetesi aracılığı ile Fransa'nın sembolik şiirlerini ve batı edebi akımlarını Korece'ye çevirerek Batı edebiyatını Kore'ye tanıtmış ve ilk çeviri şiir derlemesi olarak da 1921 yılında “Hüznün Dansı(Onöe Modo - 오노의 무도)”, ilk yaratıcı şiir derlemesi “Denizanasının Şarkısı(Heparie Nore 해파리에 노래)”nı yayımlamıştır (김한호, 2000: 27). 1923 yılında Hintli şair Rabindranath Tagore'un “Altın Sal” şiirini, 1924 yılında İngiliz şair Arthur Symon'un “Kaybolan İnci” adlı şiirlerini Korece'ye çevirmiştir. Gim Og'un Batı edebiyatını iyi bilmesi öğrencisi olan Gim So Vol'e farklı bir bakış açısı kazandırması noktasında önem taşımaktadır.

1920 yılında “*Yaratma*(Çangco-창조)” adlı edebi derginin 5. sayısında Gim Og’un tavsiyesi üzerine “Avare’nin Baharı⁷ (Nang-iniy Bom-nang-ini Bom)”, “Özlem(Girivo-그리워)”, “Gecenin Yağmur Damlası(Yayı Ucog-야의 우적)” adlı şiirleri yayımlanmıştır.

“Altın Çimen(Gimcandi-금단지)”, “İlk Etek(Çotçima-첫치마)”, “Anneciğim Ablacığım(Ommaya Nunaya-엄마야 누나야)”, “Açelya Çiçeği(Cindalle Got-진달래꽃)”, “Kırlangıç (Cebi-제비)”, “İleride Bir Gün (Mon Hu il-먼후일)” adlı şiirleri başta olmak üzere yaklaşık kırk şiiri Gim Og’un editörlüğünü yaptığı “*Uygarlığın Şafağı*(Gebyog-개벽)” adlı derginin on dokuzuncu sayısından itibaren yirmi dokuzuncu sayısına kadar yayımlanmıştır (김한호, 2000: 27).

1923 yılında yine aynı dergide “Eskiden Hiç Bilmezdim(Yeconen miço molladsoyo-예전엔 미처 몰랐어요)”, “Gidilen Yol(Ganın Gil-가는 길)”, “Dağ (San-산)” ve aynı yıl Bece(배재) Dergisinin 2. sayısında “Yeni Dünya(Şinçonşi-신천시)” başlıklı şiirleri yayımlanmıştır.

Daha sonra So Vol’un Gim Og’un da yer aldığı Ebediyet Dergisinde “Ark Üstünde(Batgorang Vieso-밭고랑 위에서)”, 1924’de “Çiçek Şeklindeki Mumun Yandığı Gece(Ggotçog Bul Kyonin Bam-꽃촉 불 켜는 밤)” 1925’de “Güvensiz(Muşin-무신)” başlıklı şiirleri yayımlanmıştır. *Dong A Günlük gazetesinde*, “Giyecek, Yiyecek ve Özgürlük(Otgoa Babgoa Cayu-옷과 밥과 자유)” adlı şiiri, *Coson Edebiyat Dünyası*(Coson Mundan-josun mundan) adlı dergide “Kurak(Mulmarım-물마름)” adlı şiiri, “*Medeniyet*(Munmyonğ-문명)” adlı edebiyat dergisinde, “Ağıt(Çohon-초흔)”, “Piknik(Dıldori-들도리)”, 1926’da “Para, Yiyecek, Yürek ve Kır (Dongva Babgva Mamgva Dıl-돈과 밥과 맘과 들)”, 1927’de “Yaslanılan Kolun Şarkısı(Palbyoge Nore-팔 버개 노래)”, 1934’de “Sağlıklı Uyku (Gonganghan Cam-건강한 잠)”, “Neşeli Sabah(Sanğkehan Açım-상쾌한 아침)”, “Para Budalası (Dontaryong-돈 타령)”, “Samsugabsan(삼수갑산)” adlı şiirleri yayımlanmıştır (Köroğlu Hatice, 1999: 10).

---

⁷Gim So Vol bu şiirinde kendi gençlik dönemini anlatır.

Ayrıca şairin ölümünün ardından 1939'da Gim Og'un derlediği So-Vol'ün Şiirleri (So Vol Şiço-소월시초)" toplu olarak yayımlanmıştır.

"1920 yılından itibaren şiirlerini yayımlamaya başlayan şair 1934 yılında ölene dek yaklaşık iki yüz elli şiir yazmıştır."(정종진, 2011: 101)

"Gim So Vol Batı tarzı şiir ile geleneksel şiir tarzını birleştirerek yeni bir sentez oluşturmuştur. İşte bu özellik onu ilkler arasına sokmuş ve Kore edebiyatına yeni bir soluk getirmiştir. Ayrıca dilinin sade ve yalın olması şiirlerinin daha kolay anlaşılmasına ve okuyucu kitlesinin fazla olmasına olanak sağlamıştır."(Köroğlu Hatice, 1999: 10)

Gim So Vol'ün şiirlerinin bir başka özelliği de günümüzde dahi yediden yetmişe tüm Korelilerin tüm şiirlerini bilmesidir. Şairin şiirleri gerek amatör gerek profesyonel birçok şarkıcının da dikkatini çekmiştir. Şiirlerinin çoğu bestelenmiştir.

Gim So Vol'ün şiirleri bu güne kadar pek çok dile çevrilmiştir. Arapça, İspanyolca, Çekçe, Lehçe, Hintçe, Japonca gibi dillerde Kore şiir antolojilerinde şairin şiirlerine yer verilmiştir. Almanca, Rusça, Fransızca, İngilizce, Vietnamca gibi dillerde 'Açelya Çiçeği' adı altında şiir derlemeleri çıkmıştır. 2005 yılında Agora yayınevi tarafından "Açelya Çiçeği" başlıklı derleme şiir kitabı Türkçe olarak yayımlanarak Türk okurlarla buluşmuştur.

Gim So Vol'ün Şiir Dünyası

Gim So Vol'ün şiir dünyasına geçmeden önce Kore'nin geleneksel şiir tarzı olan Minyo'dan kısaca bahsetmek gerekmektedir. 1920'li yıllardaki şiirlerin genel özelliklerinden biri de minyo tarzının kullanımıdır. Her ne kadar modern şiir çalışmaları devam etse de dönemin şairleri minyo tarzını ısrarla şiirlerinde kullanmıştır. Çalışmanın konusu da olan şair Gim So Vol de şiirlerinde geleneksel halk ezgileri içeren 'Minyo' tarzını kullanmıştır.

"Minyo, halkın içinden ortaya çıkmış ve günümüze kadar ağızdan ağza dolaşa gelen yaygın bir şarkı türüdür. Bu eseri oluşturan kişinin ismi önemli değildir. Yani anonimdir. Minyo, notaya geçirilmeyen, yazıya dökülmeyen ve ağızdan ağza dolaşan sözlü edebiyata ait geleneksel bir şarkı türüdür. Bunu yapmak için uzun boylu bir çaba harcamaya gerek yoktur. Doğaçlama söylenmektedir."(Köroğlu Hatice, 1999: 16)

Minyo, acıklı folklor motifleri içeren 3.4-4.5-5.5-7.5 hece ölçülü Kore halk şarkısı tarzıdır. Gim So Vol'ün minyo'nun tekrarlanan ritmini, halkın genel duygularına hitap eden kolay anlaşılır şiir tekniklerini şiirlerinde kullanması ona Kore şiir dünyasında önemli bir yer edinmesini sağlamıştır.

Müzik olarak minyo, halkı eğlendirmesi açısından bir halk şarkısı olarak değerlendirilebilir. Ancak ustaca bir çalışma gerektirmediğinden

pansori⁸, şico⁹ ve gasa¹⁰, dan ayırt edici bir özelliğe sahiptir. Bir edebiyat türü olarak minyo'yu ele alıp incelediğimizde sözlü edebiyatın bir ürünü olduğunu ve sabit kurallar içermesi ve kısa lirik şiirler olması açısından hikâye, atasözü ve bilmecelerde bulamadığımız bir özelliğe sahip olduğunu görebiliriz. Minyo, gelenek, müzik ve edebiyatın birleşmesi ile var olmuştur. Bu üç özellik minyo'nun ayrılmaz bir parçasıdır (Köroğlu Hatice, 1999: 17).

Şiirlerinde geniş yer tutan temalardan hüznün, çaresizlik ve husumet kavramlarına biraz daha derinlemesine bakacak olursak;

Hüznün; Gim So Vol'un faal şekilde şiir yazdığı 1920'li yıllar ülkenin Japon sömürgeciliği altında olduğu çileli bir dönemdi. Sadece So Vol değil dönemin pek çok şairi vatanın yitirilişinin getirdiği karanlık durumu hüznün ve çaresizlik dolu duygularla ifade etmişlerdir. O dönemlerde Kore edebiyat dünyasına hâkim olan hüznün ve ölüm gibi kasvetli ortam bazı edebiyatçılar için geçici bir modadan ibaret olsa da So Vol'un şiirlerinde hüznün tutarlı bir şekilde süreklilik arz etmiştir. So Vol ile aynı dönemde faaliyet gösteren Han Yong Un, Hong Sa Yong, No Ca Yong gibi pek çok şairin hüznü dile getirdiği şiiri fazladır. Ancak So Vol'un şiirlerindeki hüznün ile diğer şairlerin eserlerinde yansıttığı hüznün arasında büyük farklar söz konusudur. So Vol'un şiirlerindeki hüznün vatanın kaybedilişinden kaynaklanan bir hüznüdür. Vatanın yitirilişine duyduğu kişisel kızgınlık ve üzüntüye tüm Kore halkının yaşadığı ıstırapının eklendiği şiirleri dönemin gerçeklerine dair eleştiri ve boyun eğiş vasıtasıyla hayatla ilgili derin bir hiçlik hissettirir.

So Vol'un şiirlerinde görünen hüznün kaynağı vatanın yitirilişi ile yakından ilişkilidir. Japonların acımasızlığı ile babasının aklını yitirmesi, bağımsızlık hareketinin başarısızlığının getirdiği hüsrana, sömürge yönetimi altında ezilen halkın göz yaşartan hayatı vs. bizzat tecrübe eden So Vol vatanın yitirilişine dair hüznü iliklerine kadar hissetmiştir. Yaşanan tüm acıların temelinde vatanın yitirilişinin yaşattığı hüznün şairin pek çok şiirinde karşımıza çıkmaktadır.

Husumet; Vatanın yitirilişi So Vol'un hayatı ile bilincini derinden etkilemiştir. Vatanın yitirilmesi ile ilgili yaşadığı ikilem ve huzursuzluk konusunda bizzat ön saflarda mücadele etmekten ziyade tüm hislerini içinde saklayıp sabretme aşaması aracılığıyla içselleştirdiği 'nefret' şiirlerine yansımıştır. Burada 'nefret'ten kasıt basit bir şekilde nefret etmek değil, 'karşı koymaya nazaran biraz daha hafif bir Japonya Karşıtı İrade' anlamındadır. So Vol vatanın bağımsızlığı için bizzat Japonya karşıtı

---

⁸ Kore operası olarak da adlandırılan pansori, bir şarkıcı ve bir davulcudan oluşan iki müzisyenin yer aldığı ve bir hikâyenin anlatıldığı müzikli tiyatro türüdür.(최운식, 2010,238–239)

⁹ Goryo Hanedanlığı(918–1392) döneminde ortaya çıkmış üç dizelik kısa lirik şiir türüdür.

¹⁰ Coson Hanedanlığı(1392–1910)nın ilk dönemlerinde ortaya çıkan nazım –nesir karışımı bir şiir türüdür.3.4 ya da 4.4 hece ölçülüdür. Dize sayısında sınırlama yoktur.

mücadelelere katılamamış oluşunu eserleri aracılığıyla telafi etmeye çalışmış, şiirlerinde işgalci Japonya'ya duyduğu husumeti yansıtmayı amaçlamıştır.

So Vol vatanın yitirilişinden dolayı içinde fırtınalar kopan bir şairdir. So Vol'ün hayatına değinilen bölümde ifade edildiği üzere O küçükken, babası Japonların zulmüne uğrayarak aklını yitirmiştir. Sadece bununla kalmamış, Korelilerin bağımsızlık amacıyla yürüttüğü hareketlerden dolayı okuduğu Osan okulu Japonlar tarafından kapatılmış, Japonya'da eğitim görürken de 1923 yılında olan büyük Kanto depremi sebebiyle Japonya'da yaşayan Korelilerin acımasızca katledilmesine şahit olmuştur. Ayrıca Kore halkının Japonlar tarafından ezilişini, işkence görüşünü bizzat tecrübe ettiği için vatanın yitirilişinin hüznünü derinden acı duyarak hissetmiştir. Özellikle erdem ve hayırlı evlatlık ilkesinin önemsendiği Konfüçyanist bir sülalenin en büyük torunu olması sebebiyle babasının aklını yitirmesine sebep olan Japonlara karşı duyduğu husumeti asla silememiş, onları affedememiştir. Bu sebeple her ne şekilde, hangi vasıtayla olursa olsun Japon işgalcilere karşı mücadele etme gereğini hissetmiştir. Sömürgecilik döneminde gerçekleşen bağımsızlık hareketlerine bizzat katılmak yerine edebiyat aracılığıyla halkını bilinçlendirmeyi, onları uyandırmayı amaçlamıştır.

Çaresizlik; So Vol'ün ilk şiirlerinde vatanın yitirilişinden dolayı duyduğu hüznün, sonraki dönemdeki şiirlerine işgalci Japonlara karşı duyduğu husumet duygusu derine nüfuz etmişken son dönem şiirlerinde gerçekler karşısındaki kötümser düşünceler çaresizliğe varır. Bir aydın olarak vicdan sahibiydi ve serinkanlılıkla gerçeklerin farkındaydı ancak yaşanan ikircikli durumun üstesinden gelemediğinden çaresizliğe kapılmış sonunda kendi hayatını sonlandırmıştır.

“So Vol'ün ciddiyetle ‘ölüm’ün tam anlamıyla bilincine varan bir şair olduğu bir gerçektir. Şiirlerinin %32sinde ‘ölüm’ kelimesini kullanmış, %50sinde de ‘ölüm’ün yansımalarını ifade etmiştir. So Vol'ün ‘ölüm’ ile ilgili düşüncesi, genç bir aydın olarak vatanın kaybedilişine dair duyduğu sıkıntı ve hüsrandan doğan gerçeklerden kaçık ve değer yargılarının kaybedilişidir. Bu sebeple şairin hayatı intiharla sonlanmış, onun ‘ölüm’le ilgili düşünceleri eserlerine olduğu gibi yansımıştır.”(김한호, 2000: 66)

So Vol, yaşam ile ölümü bir kabul etmiş, insanın ölümünü doğanın bir kanunu olarak görmüştür. Ona göre sonuçta yaşam da ölüm de bir yol üzerindedir ve bu yol karşı çıkılamayan doğanın takdiri olduğundan buna boyun eğerek yaşamak gerekmektedir.

Yine şairin şiirlerine bir başka gözle baktığımızda yaşamından ya da etrafındakilerin yaşamlarından etkilenecek duygularını şiire döktüğü durumlar da mevcuttur. So vol'ün etrafında zor bir yaşam süren çileli kadınlar çoktu. En başta annesi çok çileler çekmiş bir kadındı. “Annesi Cang Gyonğ Sug(장경숙) Japonların şiddet uygulaması ile evliliklerinin dördüncü yıllarında aklını yitiren babasıyla ölene dek yaşamıştır. Amcasının eşi Gye

Hi Yongğ(계희영) on altı yaşında gelin gelerek Pyonğyangğ'a taşınıp otuz beş yaşına kadar sıkıntılı bir hayat sürmüştür. Halası Iy Gyon(의견) on beş yaşında kendinden dokuz yaş büyük birine kuma olarak verilmiştir. Dayısının eşi on beş yaşında gelin gelmiş, kendinden yedi yaş büyük kocasına hizmet ederek yaşamış ancak Japonya'daki eğitimini tamamlayıp dönen kocası Gyongğ Sam(경삼) tarafından terk edilip sonuçta yalnız kalmıştır. Ayrıca arkadaşı Gim Sağ Sob(김상섭)'un genç yaşta ölümüyle on dokuz yaşında dul kalan eşi bir kızıyla Japon sömürgeciliği altında zor yaşam mücadelesi vermiştir. Etrafindaki çileli kadınların yaşamlarından etkilenen So Vol'ün bu kadınları şiirlerinin temasına oturttuğu söylenmektedir. Örneğin "Açelya Çiçeği"ni dayısı Gyongğ Sam tarafından terk edilen yengesine ithaf etmiştir. "Ağıt" adlı şiirini arkadaşı Gim Sağ Sob'un ölümü ardından eşinin üzüntüsünün bir ifadesi olarak yazdığı belirtilmektedir. Kısacası So Vol'ün bu şiirlerine baktığımızda zavallı kadınların ayrılık tecrübelerindeki aşk ve nefreti, şairin insanoğluna ait evrensel hislerle ifade ettiğini görmek mümkündür (김한호, 2000: 22).

Ayrıca, So Vol kendi zor yaşam mücadelesi esnasında okul yıllarında düşüncelerinden etkilendiği öğretmeni İ Sing Hun'a ithafen 1934 yılında Sam Çon li(삼천리) adlı dergide "Ce- İ- Em -Esı(제.이.엠.쓰)" adlı şiirini yayımlamıştır (김한호, 2000: 25).

So Vol duygularını ve düşüncelerini şiire dökerken birtakım simgeler kullanmıştır. Şair simgeler konusunda sınır tanımamıştır. Bir simge birkaç anlam ifade ettiği gibi birkaç simge tek bir anlamı da ifade etmiştir. Örneğin; "Açelya Çiçeği(Cindallegot – 진달래꽃)" adlı şiirinde şair, Açelya Çiçekleri ile Kore insanının tabiatını yansıtmaya çalışmıştır. Yumuşak, sakin, içine kapanık ve duygusal insanı dile getirmeyi amaçlamıştır. "Sanyuhva(산유화)" adlı şiirindeki çiçekler ise solup tekrar açmaktadır. Şair, bu şiirinde insanoğlunun doğumunu ve ölümünü dile getirmeye çalışmıştır. Görüldüğü üzere çiçek iki farklı yönden ele alınmıştır. Yine şair "O Kişiye(Gı saramege-그 사람에게)" adlı şiirinde horoz, "Şafak(Sebyog-새벽)" adlı şiirinde ise şafak simgesini kullanmıştır. Her iki şiirinde de vermek istediği anlam aynıdır. Şafak ve horoz simgelerini Budizm inancında ruhun dünyaya geldiği vakit olarak ele almıştır. Görülüyor ki farklı iki simge tek bir anlam teşkil etmektedir.

Yine şairin şiirlerinde sıkça yer verdiği simgelerin bazıları şunlardır: Dağ simgesine Gim So Vol'ün şiirlerinde fazlasıyla rastlamaktayız. Şair, dağ simgesi ile yaşamı ifade etmeye çalışmıştır. Şaire göre tüm zorluklara, tüm yok olanlara rağmen hayat devam etmektedir. Yine şiirlerinde karşımıza

çıkan ‘Ay’ metaforu sevgiliyi temsil etmektedir. Ay’ın parlaklığı ile sevgilinin güzelliğini ve çekiciliğini dile getirmiştir. Yağmur simgesini ise birçok şairin de aynı amaçla ele aldığı gibi hüznün, acı ve gözyaşı olarak So Vol’ün şiirlerinde görmemiz mümkündür. Şiirlerinde yer verdiği ‘Su’ simgesi ile So Vol sevgiliyi ima etmeye çalışmıştır. Suya yansıyan her nesneyi sevgilinin görüntüsü olarak ele almıştır. Nasıl ki, su canlıların vazgeçilmez yaşam kaynağı ise So Vol için de sevgili su kadar önemlidir.

Yukarıda bahsettiğimiz özelliklerinden bazılarını şiirler üzerinden ele alarak irdeleyecek olursak;

Açelya Çiçeği

*Beni görmekten sıkılıp da Gidersen
Tek bir söz söylemeden göndereceğim seni
Yongbyong’daki Yaksan dağından
Açelya çiçeklerini Kucak kucak toplayıp yoluna sereceğim
Adım adım giderken
Yoluna serdiğim o çiçeklere
Hafifçe basıp gidin
Beni görmekten sıkılıp da
Gidersen Ölsem de gözyaşı dökmeyeceğim¹¹.*

Şairin edebiyat dünyasında adını duyurmasını ve etkili olmasını sağlayan en ünlü şiiri ‘Açelya Çiçeği’dir. Şairin bu şiiri 1922 yılında “*Uygarlığın Şafağı(Gebyog-개벽)*” dergisinde yayımlanmıştır. Minyo tarzı bir şiirdir. Bu şiir, terk edilmek üzere olan kişinin sevgilisine seslenişini ifade etmektedir. Ayrıca şiirde terk edilmek istenen kişinin sevgilisinin gidişini engellemek için gösterdiği çaba da anlatılmaktadır. Şair giden bir sevgili ardından sarf edilen sözler gibi algılanan bu şiirinde hayali sevgili ile ayrılık konusunu ifade ederek aslında dönem şartları içerisinde Kore’nin durumunu daha doğrusu elden gidişini ve çaresizliğini anlatmaktadır. Açelya Çiçeği yukarıda da bahsettiğimiz üzere Kore halkının naifliğini sembolize eder. Bu duygular sadece So Vol’ün değil Kore halkının genel duyguları olduğu için Kore şiir dünyasında önemli bir yere sahiptir.

Ağıt

---

¹¹진달래꽃/나 보기가 역겨워/가실 때에는/말없이 고이 보내 드리오리다.//영변(寧邊)에 약산(藥山)/진달래꽃,//아름 따다 가실 길에 뿌리오리다//가시는 걸음 걸음//놓인 그 꽃을/사뿐히 즈려 밟고 가시옵소서.// 나 보기가 역겨워/가실 때에는/죽어도 아니 눈물 흘리오리다.

*Parçalanıp kırılan ismin!
 Boşluğun ortasında dağılan ismin!
 Seslensem de sahibi olmayan ismin!
 Seslenirken öleceğim ismin!
 Yüreğimde saklı bir kelime
 Hiç söyleyemedim.
 Sevdiğimdin!
 Sevdiğimdin!
 Kızıl güneş batıdaki dağın ortasında takılı kaldı.
 Geyik sürüsü de kederden ağlıyor.
 Uzaklarda parçalanmış oturduğum dağın üzerinde
 Sana sesleniyorum.
 Kederde acıyla sesleniyorum.
 Kederde acıyla sesleniyorum.
 Haykırışlarım yok olur
 Gökyüzü ile yeryüzü arası çok geniş demek.
 Ayakta dikilip burada taş da olsam
 Seslenirken öleceğim ismin!
 Sevdiğimdin!
 Sevdiğimdin!¹²*

Aşk temasına da çok geniş yer veren So Vol'ün şiirlerinde çoğunlukla ya ölüm ya terk edilmişlik ya da hayali bir sevgili söz konusudur. Sevgiliye kavuşmanın imkânsızlığına rağmen şair ona tutkuyla bağlıdır. Sevgiliye olan aşkı iradesi dışındadır. Görünce hemen âşık olmaktadır. Ancak So Vol aşklarında hep acı çekmektedir. Yukarıdaki şiirinde bunu en güzel şekilde ifade etmiştir. Mısrarlarda sevgili kaybının ardından yıkıcı bir üzüntü ve derin bir yas söz konusudur. Şair sevgiliye hasrettir. Mısrarlarda geçen ses yansımaları anlatıcının kayıp ve üzüntüsünün derinliği ile örtüşmektedir.

Sanyuhua

---

¹² 초혼/ 산이 부서진 이름이여!/허공 중(虛空中)에 헤어진 이름이여!/불러도 주인(主人) 없는 이름이여!
 부르다가 내가 죽을 이름이여!//심중(心中)에 남아 있는 말 한 마디는/끝끝내 마저 하지 못하였구나.
 사랑하던 그 사람이여!/사랑하던 그 사람이여!//붉은 해는 서산(西山) 마루에 걸리었다./사슴의 무리도 슬피 운다./떨어져 나가 앉은 산(山) 위에서/나는 그대의 이름을 부르노라.//설움에 겹도록 부르노라./설움에 겹도록 부르노라./부르는 소리는 비껴 가지만/하늘과 땅 사이가 너무 넓구나.// 선 채로 이 자리에 돌이 되어도/부르다가 내가 죽을 이름이여!/사랑하던 그 사람이여!/사랑하던 그 사람이여!

*Dağda çiçek açıyor
Çiçek açıyor
Sonbahar, ilkbahar, yaz demeden
Çiçek açıyor
Dağda
Dağda
Açan çiçek
Ötede yalnız açıyor*

*Dağda öten küçük kuş
Çiçeği sevdiğinden
Dağda
Yaşıyor*

*Dağda çiçek soluyor
Çiçek soluyor
Sonbahar, ilkbahar, yaz demeden
Çiçek soluyor¹³*

Yukarıda yer alan Sanyuhua başlıklı şiir, açıp solan çiçek vasıtasıyla varlığın asıl yalnızlığını ifade eden bir şiirdir. İlk bakışta okunduğunda doğada yer alan unsurlar dağlar, çiçekler ve kuşların bir uyum içinde var olması için bir araya getirildiği izlenimini vermektedir. Ancak ikinci dizelerde yer alan... *Dağda/Dağda/Açan çiçek/Ötede yalnız açıyor...* İfadesinden de anlaşılacağı üzere bir uyum içerisinde olan doğada alışık olmayan bir yalnızlık söz konusu olmakta ve bu da şiire olumsuz bir hava katmaktadır. Çiçekler şiirde yer alan manzarayla birleştirilmemiştir ve doğada yer alan diğer canlılardan ayrılması, konuşmacının acısının hassasiyetini ve derinliğini hissettirmektedir. Ayrıca şair sürrealizm inceliklerini şiirlerinde ustaca kullanmıştır. Şiirin başlığında yer alan Sanyuhua aslında şairin kendi türettiği bir isimdir. Dağ Çiçeği anlamına gelmektedir.

Gidilen Yol

*Özlüyorum
Söyleyeceğim anda
Özlüyorum*

---

¹³산유화/ 산에는 꽃 피네/꽃이 피네/갈 봄 여름 없이/꽃이 피네//산에/산에/피는
꽃은/저만치 혼자서 피어 있네//산에서 우는 작은 새여/꽃이 좋아
산에서/사노라네//산에는 꽃 지네/꽃이 지네/갈 봄 여름 없이/꽃이 지네

*Vazgeçeyim mi
Ama yine de
Bir kez daha...*

*Şu dağda karga şu kırdaki karga
Batı dağlarında gün batıyor diye
Ötmekte*

*Şu nehirde bu nehirde
Akan su
Çabuk takip et ve takip edelim
Akar ve Sürekli akar¹⁴*

1923 yılında “Uygarlığın Şafağı” adlı dergide yayımladığı bu şiirinde Gim So Vol sevgilisinin yanından ayrılmak istemeyen birinin ayrılması gerektiğine dair içsel çatışmalarını minyo tarzı ile ifade etmiştir.

Şiirin konuşmacısı, sevdiğine duyduğu aşkın reddi noktasında, bir kez daha aşk itirafı etmek zorunda kalmaktan endişe duymaktadır. Öte yandan konuşmacı böyle bir itirafı denemenin boşuna olacağını düşünmekte ancak öylece ayrılma konusunda da ikilem yaşamaktadır. Eserin ilk iki kıtasında konuşmacının iç dünyası açıkça ifade edilmiştir. Öte yandan şiirin diğer yarısı yani son iki kıtada dış tasvirler aracılığı ile konuşmacının içsel çekişmesi kinayeli olarak ifade edilmektedir. Güneş batıyor diye acele etmesi gerektiğine kargaların ötüşü ile gönderme yapan şair bulunduğu yeri bir an evvel terk etme konusunda içsel bir çatışma yaşamaktadır. Nehrin hızlıca akıp gitmesi ifadesi de ayrılması gerektiğini ima eden başka bir ifadedir. Kargalar ve nehir imgesini konuşmacının hislerini dış nesnelere aracılığı ile nesnelleştirme noktasında “nesnel karşılık” olarak ifadelendirdiğini de görmek mümkündür.

İleride Bir Gün

*İleride bir gün beni ararsanız
O zaman ben unuttum diyeceğim
Özlemin sonunda unuttum diyeceğim
Siz hala azarlamaya devam ederseniz
İnanmayıp da unuttum diyeceğim
Bugün de dün de değil*

---

14 가는 길/ 그림다/말을 할까/하니 그리워..//그냥 갈까/그래도/다시 더 한번..//저 산에도 까마귀 들에 까마귀//선산에는 해 진다고/지저킵니다//앞강물, 뒷강물/흐르는 물은/ 오서 따라 오라고 따라 가자고 /흘러도 연달아 흐릅디다려

*Gelecekte bir gün de değil
Sadece ilerde bir gün unuttum diyeceğim size¹⁵*

Gim So Vol'ün yaşamına baktığımızda hep başarısızlık, yenilgi, hüznün ve bunalım vardır. Gim So Vol'ün kendi yaşamını sona erdirmesi de içinde bulunduğu zor durumun bir sonucudur. Şiirlerinde anlattığı pasif şahıs, şairin kendi pasifliğinin ve çaresizliğinin bir yansımasıdır. So Vol birçok şiirini bu tarzda dile getirmiştir. “İleride Bir Gün” adlı şiirinde şair, terk edilen sevgilinin içinde bulunduğu acı durumu ve alacağı intikamı ifade etmeye çalışmıştır. Bunu ifade ederken de pasif bir şahsın ağzından dile getirmiştir.

Sonuç

Gim So Vol kısacık ömrüne rağmen 1920'li yıllardaki Kore Edebiyatına damgasını vuran önemli şahsiyetlerden biridir. Şair, kısa ömrüne rağmen Kore Edebiyatında ses getiren şiirler yazmıştır. Yazmış olduğu şiirler hem etkilidir hem de nitelik bakımından dönemin önde gelen edebiyatçıları ve günümüz edebiyatçıları tarafından olumlu eleştiriler almaktadır.

Şiirlerinin çoğunu yirmi beş yaşından önce yazdığını ve otuz iki yaşında öldüğünü belirtmek şairin Kore Edebiyat dünyasındaki önemini anlama noktasında yardımcı olacaktır. Gim So Vol'ün genç yaşta intihar etmesi aslında dönemin aydın kesimin kötü ruh haline de ışık tutar. Onun şiirleri özellikle yaşadığı dönemdeki siyasi baskı ve ekonomik çöküntü ile birlikte yoksulluk yaşayan Kore toplumunun nasıl yabancılaştığı konusunda da dikkat çekicidir.

Gim So Vol, faaliyet gösterdiği dönemde Kore'nin geleneksel şiir tarzı olan Minyo ile modern şiir tarzını birleştirerek ortaya güzel bir sentez çıkarmıştır. Yazdığı sade ve anlaşılır şiirleriyle geniş kitlelere seslenmekle kalmayıp Kore şiirine yeni bir soluk getirmiştir. Gim So Vol şiirlerinde genelde 3.4-7.5 hece ölçüsünü kullanmıştır. Minyo tarzı ile batı tarzı şiir yazma yaklaşımı ile hem yaşadığı dönemde hem de sonrasında eskiyle yeninin güzel uyumunu sağlayarak Kore şiir dünyasına yeni bir soluk getirmiştir.

So Vol'ün 32 yıllık ömrüne sığdırdığı şiirlerinin çoğu bestelenmiştir. Gim So Vol'ün şiirleri yediden yetmiş tüm Koreliler tarafından bilinmektedir. Şiirleri şiir tutkunlarının hafızalarında da yer etmiştir. Adına düzenlenen şiir yarışmaları, şiirlerinin çoğunun şarkı olarak okullarda öğretilmesi, dillerde dolaşması, insanların kolayca anlayabileceği tarzda şiirler yazması ve

---

¹⁵먼후일 / 먼 훗날 당신이 찾으시면/그때에 내 말이 '잊었노라'//당신이 속으로 나무라면/ 무척 그리다가 잊었노라//그래도 당신이 나무라면/ 믿기지 않아서 잊었노라//오늘도 어제도 아니 잊고/먼 훗날 그때에 '잊었노라'

toplumun geneline hitap etmesi, So Vol'ü diğer şairlerden ayıran önemli özelliklerdir diyebiliriz.

Kore edebiyat tarihinde önemli yere sahip olan Gim So Vol'ü genel anlamda inceleyerek hem şairi hem de dönem Kore'sini ve Kore halkını tanıma amaçlı böyle bir çalışma yapılmıştır.

Kaynakça

Kitap

Köroğlu Türközü H. (2017). *Modern Kore Tarihi*. Likya Yayınları.

Köroğlu Türközü H. (2017). *Modern Kore Edebiyatı eser incelemeleri*. Likya Yayınları.

Lee Y.H. (2002). *Ideology, culture and han*. Jimoondang Publishing

The Korean Culture & Arts Foundation (1998). *Who's who in Korean Literature*. Hollym Publish.

김한호(Gim Han Ho). (2000). *김소월 시 연구-슬픈 시인의 노래*, 문예마당 Gim So Vol Şi Yongu-Sılıpın Şiine Nore, Munyemadang, (*Gim So Vol'ün şiir çalışmaları-hüzünlü şairin şarkısı*. Munyemadang Yayınları).

김병선 외(Gim Byong Son vd). (1993). *김소월의 시어와 그 쓰임새 1-2-3*, 한국문화사, (Gim So Vole Şiova Gı Siimse 1-2-3), (*Gim So Vol'un şiir dili ve biçimi 1-2-3*. Hanguk Munhoasa Yayınevi).

권영민(Gvon Yong Min). (2007). *김소월 시선집*, 문학사상사(Gim So Vol ŞisonCib. Munhagsasangsa), (*Gim So Vol'ün tüm şiirleri*. Edebi Düşünce Yayınları).

도종화(Do Cong Hoan). (2003). *선생님과 함께 읽는 김소월*, 실천문학사(*Sonsenĝnimgoa Hamge İgnın Gim So Vol*. Şilçonmunhagsa), (*Öğretmenle birlikte okunan Gim So Vol*. Şilçon Edebiyat Yayınları).

자주원 외(Ca Cu Von vd). (1996). *한국 현대시*, 도서출판, *Hanguk Hyondeşi*. Dosoçulpan), (*Modern Kore şiiri*. Doso Yayınları).

정종진(Cong Cong Cin). (2011). *한국 현대시, 그 감동의 역사*, 태학사 Hanguk Hyondeşi. Gı Gamdonĝe Yogsa. Tehag yayınları), (*Kore modern şiiri ve duygu tarihi*. Tehag yayınları).

최운식 외(Çö Un Şig vd.). (2010). *외국인을 위한 한국문학*, 보고서 Veguginil Vihan Hangukmunhag. Bogosa), (*Yabancılar için Kore Edebiyatı*. Bogosa Yayınları).

서종택 외(So Cong Teg vd). (1996). *한국 현대소설 연구*, 새문화, (Hanguk Hyonde Sosol Yongu. Semunhoa), (*Modern Kore romanı araştırmaları*. Yeni Kùltür Yayınları).

오세영(O Se Yong). (1993). *한국현대시 분석적 읽기*, 고려대학교 출판부, (Hangukhyondeşi Bunsogcog İggi. Goryo Dehaggyo Çulpanbu), (*Kore şiirini inceleyerek okuma*. Korea Üniversitesi Yayınları).

임동권(İm Dong Gvon). (2006). *한국 민요 논고*, 민속원(Hanguk minyo Nongo. Minsogvon), *Kore Minyo incelemeleri*. Minsogvon Yayınları).

Tez

Köroğlu H. (1999). şair Gim So Vol'ün hayatı, edebi kişiliği, Kore Edebiyatına katkısı ve şiirleri. Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi. Ankara Üniversitesi, Ankara.

İnternet

<http://ko.kliterature.wikidok.net/wp-d/57a96137582734cf0f4103a1/View19/01/2018>

<http://terms.naver.com/entry.nhn?docId=3347361&cid=41708&categoryId=58155>

<http://terms.naver.com/entry.nhn?docId=337350&cid=41708&categoryId=41737>